

Pe 1.8.2025 klo 18 - 20
(sis väliajan)

Lauluilta Myllysaarella

Isäntänä Leo Krohn, laulu ja kitara
Haitarissa Jarkko Peltoniemi

Vapaaehtoinen osallistumismaksu seuran
Myllysaaritoiminnan hyväksi
(käteinen/mobilepay).

Esiintyjät ovat mukana ilman palkkiota.
Tervetuloa! Lahden Purjehdusseura ry

Honolulu

Olen kyntänyt mä merta
mutta sitten saavuin kerta
mä Honoluluun, tuonne Hawaijiin.
Sitä unohtaa en saata,
enkä kaipaamasta laata,
voi Honoluluun, sulo Hawaijiin.

Oi, Honolulu siellä olla saa kuin Zulu,
nenässä rengas, kuin heilläkin.
Siellä sellaiset on aatteet,
että heitetään pois vaatteet.
Tule Honoluluun paratiisiin.

Tehän ymmärrätte varmaan,
että löysin sieltä armaan
niin pikipinnan ja punasuun.
Alla palmupuiden siellä,
olis shapoolakki tiellä,
frakin heitin, hanskat,
sekä kaiken muun.

Oi, Honolulu siellä olla saa kuin Zulu,
nenässä rengas, kuin heilläkin.
Siellä sellaiset on aatteet,
että heitetään pois vaatteet.
Tule Honoluluun paratiisiin.

Sinne satusaaren rantaan,
missä aallot lyövät santaan
minut peitä sitten,
kun kuolen pois.

Ja kun taivaaseen mä hiivin,
laulais siellä valkosiivin,
mulle enkel'kuoro ja banjot sois

Oi, Honolulu siellä olla saa kuin Zulu,
nenässä rengas, kuin heilläkin.
Siellä sellaiset on aatteet,
että heitetään pois vaatteet.
Tule Honoluluun paratiisiin.

Kai muistat?

Kai muistat kannella kun fregatin,
kai muistat kannella kun fregatin,
Me haaveksimme ja laulelimme,
Kun harmonikka kutsui tanssiin.

Ol' yhdesneljättä – mä muistan sen –
ol' yhdesneljättä – mä muistan sen –
ja elokuuta, kun annoit suuta
sa mulle pauhatessa aaltojen.

Näät merimies se merta rakastaa,
näät merimies se merta rakastaa,
Ja lemmen tulta se heila kulta
merellä osaksensa hänkin saa.

Kuin tuuli häilyväinen lemmessään,
Kuin tuuli häilyväinen lemmessään,
Ja uskossansa, on meren kansa,
mutt immen rakkaus ei häivykään.

Elomme merta laiva kuljeksii,
Elomme merta laiva kuljeksii.
Täyspurjein aivan, ja laidass' laivan
sen kullankirkas nimi välkehtii.

Sen nimen kätkin tänne povehen,
Sen nimen kätkin tänne povehen.
Niin luottavasti, ja kuoloon asti
sen viehkeyttä sulle kuiskailen.

Siis ennenkuin nyt tässä erotaan,
Siis ennenkuin nyt tässä erotaan,
Se ainoastaan, sä ota vastaan
Ja vaali sitä lahjaa ainiaan.

Ja nimi laivan, se on Rakkaus.
Ja nimi laivan, se on Rakkaus.
Ei löydy toista, niin suurenmoista
ja voittamaton on sen purjehdus.

Kolme cowboyta

Kolme cowboyta ratsastaa
hevosillaan kaupungista pois.
Kaksi miehistä hymyilee,
mutta kolmanell' on kyynel silmässään.

Hän ei oo oikea cowboy,
niin ystävänsä hälle sanoivat.
Hän ei oo oikea cowboy,
jos naista ei voi saada mielestään.

Kolme cowboyta leiriytyy
hopeisen kuun loisteessa.

Kaksi miestä unen saa,
mutta kolmas ei voi silmiään ummistaa.

Hän ei oo oikea cowboy,
niin ystävänsä hälle sanoivat.

Hän ei oo oikea cowboy,
jos naista ei voi saada mielestään.

Kolme cowboyta ruokailee
leirinuotion lämmössä.
Kaksi miestä röyhtäilee,
mutta kolmas - hän ei syönyt palaakaan.

Hän ei oo oikea cowboy,
niin ystävänsä hälle sanoivat.
Hän ei oo oikea cowboy,
jos naista ei voi saada mielestään.

Kolme cowboyta ratsastaa
suuren tien risteykseen.
Kaksi lähtee eteenpäin,
mutta kolmas miehistä kääntyy takaisin.

Hän ei oo oikea cowboy,
niin ystävänsä hälle sanoivat.
Hän ei oo oikea cowboy,
jos naista ei voi saada mielestään.

Kotkan ruusu

On ilta, tähdet syttyy loistamaan,
vesi musta laitureihin loiskuua.
Taas vartoo satamassa kulkijaa
yön riemut, oottaa poika ottajaa.

Tule myötä, tähdet syttyy tuikkimaan,
tule myötä, soitto herää pauhaamaan.
Taas laulu raikuu, viinimaljat kuohuaa,
taas Kotkan ruusu oottaa poimijaa.

Ken lähtee seurakseni tanssimaan,
kai hetken lohtu pikarista sallitaan.
Jos lemmen tahdon sulle lahjoittaa,
saat Kotkan ruusun hetkeks omistaa.

Tänä yönä onni suosii rohkeaa,
tänä yönä lempi tarjoo hehkuaan,
tänä yönä hurmaa huulet antaa kuumintaan.
Hän, Kotkan ruusu puhkee kukkimaan

Ei välttä kohtalooan rohkeinkaan
Oot kohtaloin mulle, poika kaukomaan.
Tule myötä, kapakassa tanssitaan.
Tule myötä, poika, Kotkan satamaan.

Kulkuri ja joutsen

Oon kulkuriksi syntynyt mä vainen
Ja paljain jaloin kierrän maailmaa.
Näin kerran unta: joutsen taivahainen
mun antoi hetken kanssaan taivaltaa.
Näin maat ja metsät, järvet maani armaan,
sen kaiken sinitaivahalta näin.
Tuuli lauloi laulujaan,
sadun hohde peitti maan,
Ihanampaa en mä koskaan nähdä saata.

Ja laulun tämän lauloi mulle tuuli:
"On kaikkein kaunein aina oma maa,
niin moni muuta paremmaksi luuli,
mut pettymyksen itsellensä saa.
Ei missään taivas sinisemmin loista,
ei missään hanki hohda kirkkaammin.
Tämä paina sydämees,
Niin on taivas aina sees,
Ja sun taipaleeltas murhe kauas kaikkoo."

Niin päättyi uni, mutta vielä vuotan
mä kohtaavani kerran joutsenen,
ja siihen asti unelmiini luotan;
on helppo uneksia ihmisen.
Siks' paljain jaloin onneani etsin,
ja huolet laulullani haihdutan.
Elämä on ihanaa,
kun sen oikein oivaltaa
ja kun lentää siivin valkein niin kuin joutsen.
Elämä on ihanaa,
kun sen oikein oivaltaa
ja kun lentää siivin valkein niin kuin joutsen.

Lulu

Lululla oli kolme mieltä,
Lululla oli kolme mieltä,
ja yksi niistä valtasi hänet iltaisin.
Hän illalla kohtasi rappiomiehet,

illalla kohtasi rappiomiehet,
myrkyistä kuiskien, rumuutta palvoen.

Muuten hän oli niin kuin yksi meistä vain,
hän rokkia rakastaa ja öisiä katuja.

Muuten hän oli niin kuin yksi meistä vain,
hän rokkia rakastaa ja öisiä katuja.

Päivällä oli toinen mieli,
kun töihin kiiruhti hoitaja pieni,
ei kiinnosta paljoa työt, silti ilmeet ylpeän.
Normiriemu valtasi heidät,
normiriemu valtasi heidät,
kahvihuoneen kalpeat sairaanhoitajat.

Muuten hän oli niin kuin yksi heistä vain,
hän rokkia rakastaa ja koukussa kiemurtaa.
Muuten hän oli niin kuin yksi heistä vain,
hän rokkia rakastaa ja himmeitä valoja.

Lululla oli kolmas mieli,
asematunnelin ovenpieli
houkutti häntä ja kiihdytti kaipuun kuolemaa.
Asiaton oleskelu asemilla,
heikkojen siitä on hyvä olla –
lähdön läheisyydestä he turvaa saa.

Muuten hän oli niin kuin yksi meistä vain,
hän rokkia rakastaa ja lähdön tunnelmaa.
Muuten hän oli niin kuin yksi meistä vain,
hän rokkia rakastaa ja öisiä katuja

Musta Rudolf

Näin laulaen meriä kulkee,
mies tumma kuin tropiikin yö.
Hän tyttöjä syliinsä sulkee,
se hetki kun hänelle lyö.

On mielessä etelän kukka
ja kirsikan punainen suu.
Jäi kauaksi tuo tummatukka,
mi kuiskasi: "I love you"

On mielessä etelän kukka
ja kirsikan punainen suu.
Jäi kauaksi tuo tummatukka,
mi kuiskasi: "I love you"

Tää laiva meriä kiittää

kai vuosia monia viel'.
Sun luokses' mun aatoksein liittää,
mua ootathan tyttöni siellä!

Oi missä on etelän kukka,
ja kirsikan punainen suu?
Oi missä on tuo tummatukka,
mi kuiskasi: "I love you"

Oi missä on etelän kukka
ja kirsikan punainen suu?
Oi missä on tuo tummatukka,
mi kuiskasi: "I love you"

Syysmyrsky kun merellä pauhaa,
on kuvasi ain' mielessäin.
Sun silmäs' ei mulle suo rauhaa,
siks' kuiskaan mä yhäti näin:

Mä saavun, oi etelän kukka
vaikk' matka ois viimeinen tää.
Sun luoksesi, oi tummatukka,,
mä ainiaaks' kohta kai jään.

Mä saavun, oi etelän kukka
vaikk' matka ois viimeinen tää.
Sun luoksesi, oi tummatukka,,
mä ainiaaks' kohta kai jään

Trink, Trink, Bruderlein

Trink, trink, Brüderlein trink
lass doch die Sorgen zu Haus!
Trink, trink, Brüderlein trink
leere dein Glas mit mir aus,
Meide den Kummer, und meide den Schmerz
dann ist das Leben ein Schertz.

Huppelis puppelis (Heikin tapaan, sävel: Hämä-hämähäkki)

Koska oomme täällä
näin iloisella päällä.
Nostakaamme maljaa, ei se ole kaljaa.
Kippistä vaan ja nyt me naukataan.
Napanteri navan alle nurin narin vaan!

Helan Går

Helan går
Sjung hopp faderallan lallan lej
Helan går
Sjung hopp faderallan lej
Och den som inte helan tar*
Han inte heller halvan får
Helan går...
Sjung hopp faderallan lej

Näkäräinen (sävel: Hämä-hämähäkki)

Näkäräinen pöytään kiipes, HEI!
Jano oli kova, se näkäräisen vei.
Kurkuun kuivaan pojat lasin kaas'.
Näkäräinen pöytää kiipes taas.

Päijänne-valssi

On Päijänteeseen rannat niin aavat ja välkkyvät
vetten vyöt, on rannoilla koivut ja haavat, on
kirkkahat kuudan yöt. Ja salmien rannoilla
saunat ne kutsuen viittoilee, ja muhkeat,
viljaisat aumat ne työstä vain kertoilee.
Ken laskisi Päijänteeseen saaret, sen vaarat ja
seljäteet? Ken tuhannet vuorien kaaret, sen
vehreät niemekkeet? Sen notkoissa nousevi
vilja ja kukunta käen soi, ja tuulonen suutelee
hiljaa, kun nousevi aamun koi.
Ah, Päijänne, kesä kun saapi, niin luoksesi
kiiruhdan. Jos murheet ne vain ahdistaa, sun
rannoillasi uinahan. Täällä unhoitan arkiset
vaivat, kun humina metsän soi, ja unteni
valkeat laivat ne armaalta kirjeen toi.

Rosvo Roope

Jos täytätte mun lasini, niin tahdon kertoa
surullisen tarinan, joll' ei oo vertoa.
Se on laulu merirosvosta, Roope nimeltään
joka sydämiä särki, missä joutui kiertämään.
Hän kaunis oli kasvoiltaan ja nuori iältään
ja opetuksen saanut oli omalta isältään,
mutt tyttö jota lempi, hän oli petturi,
ja siksi tuli Roopesta nyt julma ryöväri.

Viel' Itämeren rannikot ne Roopen muistavat,
ja naiset Pietarinkin vielä päättään puistavat,
Ja Suomenlahden kaupungit tuns' Roope
ryöväriin, ja suuri oli pelko
vielä Kokkolassakin.

Ei neito Viron rannikon unhoita milloinkaan
kun Rosvo-Roopen kanssa
hän joutuin kapakkaan.
He söivät mitä saivat ja joivat tuutingin
Ja tyttö poltti sydämens', mut Roope sikarin

Ei tiennyt impi Oolannin, kuink' oli laitansa
kun Rosvo-Roope pestäväks vei hälle paitansa.
Yks nappi oli irti, hän ompeli sen kiin
ja samalla hän ompeli myös sydämensä siin.

Sai Roope viimein palkkansa, hän on nyt
Suomessa.

Ja jossain jokivarressa lie lossivahtina.
Hän lesken eessä nöyryty ja joutui naimisiin
ja sillä lailla Rosvo-Roope hiljaa hirtettiin.

Saku Sammakko

Saku Sammakko kosiomatkallaan, ahaa, ahaa
Saku Sammakko kosiomatkallaan, ahaa, ahaa.
Saku Sammakko kosiomatkallaan
hän lauleli kauniita laulujaan
Ahaa, ahaa, ahaa.

Hän Hillevi Hiiren tavatessaan, ahaa, ahaa
Hän Hillevi Hiiren tavatessaan, ahaa, ahaa
Hän Hillevi Hiiren tavatessaan
pyysi mukanaan tulemaan pappilaan.
Ahaa, ahaa, ahaa.

Mikset kultasein kosinut aikanaan, ahaa, ahaa
Mikset kultasein kosinut aikanaan, ahaa, ahaa.
Mikset kultasein kosinut aikanaan
minut Matias Myyrälle naitetaan.
Ahaa, ahaa, ahaa.

Sulle Matias sovi ei laisinkaan, ahaa, ahaa
Sulle Matias sovi ei laisinkaan, ahaa, ahaa.
Sulle Matias sovi ei laisinkaan
sillä multaa on myyrällä varpaissaan.
Ahaa, ahaa, ahaa.

Mutta Hillevi Hiirestä huomataan, ahaa, ahaa
Mutta Hillevi Hiirestä huomataan, ahaa, ahaa.
Mutta Hillevi Hiirestä huomataan
että nainen on nainen aina vaan.
Ahaa, ahaa, ahaa.

Häitä Hillevi Hiiren soitetaan, ahaa, ahaa
Häitä Hillevi Hiiren soitetaan, ahaa, ahaa.
Häitä Hillevi Hiiren soitetaan
mutta Hepokatti-Heikki on sulhasenaan.
Ahaa, ahaa, ahaa.

Ei kelvannut Saku, ei Matiaskaan, ahaa, ahaa
Ei kelvannut Saku, ei Matiaskaan, ahaa, ahaa.
Ei kelvannut Saku, ei Matiaskaan
kun Heikki se soitteli viuluun.
Ahaa, ahaa, ahaa.

Saku Sammakko ei enää huomaakaan...
Saku Sammakko ei enää huomaakaan...
Saku Sammakko ei enää huomaakaan
että multaa on myyrällä varpaissaan.
Ahaa, ahaa, ahaa.

Tähti ja meripoika

Tuoll' on iltatähti sille laulan,
taivahalla kun se kimmeltää.
Aatoksein kun kiittää kotimaahan,
kyynel poskelle kun vierähtää

Kotirannat rakkahat on siellä,
mistä suunnan otin läntehen.
Vaarat väijyy aina mua tiellä,
On monen hauta meri viimeinen.

Väsyneenä kun taas päivän töistä
Hetkeks seisahdan mä kannelle.
Katson taivaalle sen tähtivöistä
etsin rauhoitusta sielulle.

Iltatähden kimmellyksen myötä
kotiin nyt laitan terveisen.
Kerron kuinka kouristaapi syöntä
teitä kun mä täällä muistelen.

Vanha merimies muistelee

Hän oli maata monta nähnyt,
oli itää ja etelää,
oli synnyinmaa unhoon jo jäänyt,
ei tuntenut ikävää.

Hän oli kaikissa laivoissa tuttu,
oli niissä kuin kotonaan,
hän oli seilannut tyynet ja tuuliset veet,
niin kuin mies konsanaan.

Mutt' sitten sattui laiva kerran
idän satamaan saapumaan,
sitä katseli hän hetken verran,
oli tuttu se muodoltaan.
Syömmessä silloin niin kummasti liikkui,
lipun oman kun nähdä hän sai,
oli värit sen vaalenneet,
harmaat ja haalenneet,
vaan tuttu kai.

Tervehdys saapui sieltä kaukaa
hänen rakkailta rannoiltaan.
Hän muisti taas pitkästä aikaa
tuon armahan syntymämaan.
Siel' oli rannalla mökki niin harmaa
alla tuuhean petäjäpuun,
silloin kyyneleet poskille vierimään sai
ja hän unhoitti kaiken muun.

Vanhan merirosvon kapakassa

Kerran varhain iltayöstä laivamme laski
Rio de Janeiron satamaan,
juoksujalkaa kiiruhdimme jokainen heppu
vanhan merirosvon kapakkaan.
Siell' on maailman tulisimmat neidot,
ja voi taivas, kun tango siellä soi, oi-joi-joi!
Yön ken viettänyt on Rion lumoissa milloin,
unhoittaa ei koskaan sitä voi!

Paljon niitä muistoja on retkiltä tullut,
Riosta sentään kaunehin:
Kaikki siellä tappelivat kuin hiukan hullut
suosiosta tumman Carmenin.
Toista sellaista naista ei oo missään,
ja voi taivas, kun tango siellä soi, oi-joi-joi!
Yön ken viettänyt on Rion lumoissa milloin,
unhoittaa ei koskaan sitä voi!

Muistoks´sieltä lähteissäni vein ensilemmen
Rion ruusuun, Donna Carmenin.
Tatuoida rintahani nimensä annoin,
sydämen, ristin ja ankkurin.
Ne seuraa mua retkilläni aina,
kunnes kerran taas palaan takaisin, varmasti!
Yön ken viettänyt on Rion lumoissa milloin,
kaipaam sinne aina takaisin!

Kuubalainen serenadi (40)

Me tulimme kapakasta kai hiukkasen horjuen.
Oli lähtömaljoja juotu ja yö oli ihmeellinen.
Joku huomasi sattumalta, se oli kai Watkinson,
että serenadi sulle ihan velvollisuuteni on.

Ja kolmisiin seisahduimme
me alle sun akkunat,
ja punaisen lampun näimme
me palavan huoneessas.
Ah - muistan ympärillä oli ihana Kuuban yö,
Ja nuorena, hehkuvana, joka ainoa sydän lyö.

Me muistamme kuumen poves
ja keinuvan vartalos,
ja jokainen huulillansa tuns vielä sun suutelos.
Ja me kaipasimme jälleen
Sinun nauruas solisevaa.
Voi, miksi on jätettävä
tämä ihanain öitten maa?

Tom lauloi murheellisesti Ja säesti Watkinson.
minä nielin kyöneleitä, olin kovasti onneton.
Niin rakastin sinua silloin, ja rakastan vieläkin,
ja sun punainen sukkanauhas
on aarteeni kallehin.

Sinä avasit ikkunasi, ja kummasti hymyillen,
sinä pudotit jokaiselle, tulipunaisen kukkasen.
Ja me itkimme haikeasti
ja horjuimme satamaan.
Ah, Kuuban helmi sua en unohda milloinkaan!

Laivat puuta miehet rautaa:" Hiohoi, hiohoi"

Vanhan valan kapakassa puosu-vaari istuu
yksin joka ilta.

Kuuluu laiturilta vinssin voihke, tarmo taljan.
Puosu täyttää maljan.
Takaa tuiman tuulen hioo-hoi! (Hioo-hoi!)
Jäyhän laulun kuulen hioo-hoi! (Hioo-hoi!)

Yhdessä:

*(Ennen oli miehet rautaa
laivat oli puuta hioo-hoi!)*
Hioo-hoi!
*(Puuta ovat miehet nyt
ja laivat ovat rautaa hioo-hoi!)*
Hioo-hoi!
(Hioo-hoi!)

Hyväntoivonniemen luona - hiisi vieköön retken
- myrsky repii laivan.
Meri kiehui aivan haikalaa ja onnetonta
miestä meni monta.
Se ken kulki merta hioo-hoi! (Hioo-hoi!)
Nähdä sai myös verta hioo-hoi! (Hioo-hoi!)

Yhdessä:

*(Ennen oli miehet rautaa
laivat oli puuta hioo-hoi!)*
Hioo-hoi.
*(Puuta ovat miehet nyt
ja laivat ovat rautaa hioo-hoi!)*
Hioo-hoi.
(Hioo-hoi!)

Tyynimeri, harvoin tyyni. Havannasta kurssi
Rangoniin ja Kiinaan.
Sortui riisiviinaan kokkimme ja hakkelusta,
ilman varoitusta,
teki kapteenista hioo-hoi! (Hioo-hoi!)
Riita sinapista hioo-hoi! (Hioo-hoi!)

Yhdessä:

*(Ennen oli miehet rautaa
laivat oli puuta hioo-hoi!)*
Hioo-hoi.
*(Puuta ovat miehet nyt
ja laivat ovat rautaa hioo-hoi!)*
Hoi-hoi.
(Hioo-hoi!)

Vanhan valaan -kapakassa puosuvaari istuu
yksin istuu jälleen.

Huokaa ystävälleen kuulijalleen ainoalle,
oluthaarikalle:

Kaipa vanha jaksaa, hiio-hoi! (Hiio-hoi!)
Sinut vielä maksaa, hiio-hoi! (Hiio-hoi!)

Yhdessä:

*(Ennen oli miehet rautaa laivat oli puuta hiio-
hoi!) Hiio-hoi!*

*(Puuta ovat miehet nyt ja laivat ovat rautaa hiio-
hoi!) Voi-voi.*

(Hiio-hoi!)

Intian kuu

Intiassa kuukin on kuumempi, oo-hiio-hei!
Kuin aurinko meillä vaan suurempi, oo-hiio-hei!
Ja kerran se lakkini sytytti, oo-hiio-hei!
ja hiukset poltti mun päästäni, oo-hiio-hei!

*.,: Hei juttele sinä vaan,
kyllä sinut tunnetaan
ja vaikka sen valheeksi vannotkin
niin kyllä sua uskotaan .,::*

Linnut siellä paistuivat lennossa
ja voi siellä myytiin pullossa
Ja jok'ikinen kala joka ongittiin
Oli keitettyä kun se nostettiin

Hei juttele sinä vaan...

Intiassa ankkuri nostettiin
ja Punaiseen Mereen se laskettiin
Ja sen minä voin vaikka vanhoa,
Että seilasimme puolukkahillossa

Hei juttele sinä vaan...

Näin minä Niilin rannikot
Näin krokotiilit ja faaraot
Siellä muumiot eli niinkuin ennenkin
Ja lähettivät terveiset teillekin

Hei juttele sinä vaan...

Pyramiidin huipull' oli majakka
Ja majakass' oli kapakka
Ja siellä me kävimme ryypyllä
Ja muumioitten kanssa hypyllä

Hei juttele sinä vaan...

Vanhan merimiehen koti-ikävä

Kaukaa nään hohtehen,
tiedän siellä on Pohjolain,
siellä elivät ystävät nuoruuden
ja kauneimmat unelmain.

Sinne mä ikävoin suviyön loistohon,
siellä on aatoksein päivin, öin
ja sydämein rauhaton.

*Siellä loiskivat veet siniset,
siellä kohina koskien soittaa,
siellä kukkuvat taas kähköset
ja peipposet piiskuttaa.
Sinne tummien metsien taa,
missä välkkyen huomen nyt koittaa,
tahtoisin tulla, siellä on mulla armahin
synnyinmaa.*

